

ג' שמיני

11

762

without blemish,	תמימים
and offer (them) before the Lord.	והקרב לפני יהוה:
3. And unto the children of Israel	3 ואל בני ישראל
thou shalt speak, saying:	תדבר לאמר
Take ye a he-goat	קחו שעיר עזים
for a sin-offering;	לחטאת
and a calf and a lamb of the first year,	ועגל וכבש בני שנה
without blemish,	תמימים
for a burnt-offering;	לעלה:

"גסרן ונתן"

CHAPTER IX — ט

1. And it came to pass on the eighth day,	1 ויהי ביום השמיני
that Moses called	קרא משה
(to) Aaron and (to) his sons,	לאהרן ולבניו
and (to) the elders of Israel;	ולזקני ישראל:
2. and he said unto Aaron:	2 ויאמר אל אהרן
Take thee	קח לך
a bull-calf	עגל בור בקר
for a sin-offering,	לחטאת

3)

ועם בני ישראל תמליל למימר סבו ברם אהו צפיר בר עיזי מטול דסטנא מימתיל ביה מטול דלא ישמעז עליכו לישן תליתאי על עיסק צפיר בר עיזי דנכיסו שבטוי דנעקב ורמיו יתיה ועיבד יתיה לחטאתא ועיגלא מטול דאשמעבדתון לעיגלא ואימר בר שמינה מטול דידכר לכו זכותא דנצחק דכפתיה אבוי הי כאמרא תריהון שלמיו לעלתא

And to the children of Israel spoke he, saying: Take for yourselves a kid of the goats, because Satana resembles him, lest he recount against you the accusation concerning the kid of the goats, which the sons (tribes) of Jakob killed, (Gen. xxxvii. 31,) and offer him for a sin offering; and a calf, because ye worshipped the calf, (Exod. xxxii. 4,) and a lamb of the year, that there may be for you a memorial of the righteousness of Izhak, whom his father did bind as a lamb, both of them perfect, for a burnt offering;

4)

Rashi — כ"ז

29. And Reuben returned	29 וישב ראובן.
When he (Joseph) was sold he (Reuben) was not there,	במכירתו לא היה שם,
for his day had come	שהגיע יומו
to go and minister to his father.	לילך ולשמש את אביו.
Another interpretation: he was occupied with his sackcloth and his fasting	ד"א: עסוק היה בשקו ובתעניתו
because he had disarranged the couch of his father.	על שבלבל יצועי אביו:

The Rav

Reuben had undermined Jacob's authority in his own household, and the ensuing loss of respect for Jacob by Reuben's brothers ultimately resulted in their proposal to kill Joseph. Upon hearing their threat to kill Joseph, Reuben finally understood the full implications of his earlier actions, and therefore he was taken up with his fasting and sackcloth.

galstair

משך חכמה

ועל זה צווח משה ככרוכיא: האם תדמו כי אני ענין ואיוו קדושה בלתי מצות ה', עד כי בהעדר כבודי עשיתם לכם עגל! חלילה, גם אני איש כמכם, והתורה אינה תלויה בי, ואף אם לא באתי היתה התורה במציאותה בלי שינוי חלילה — והראיה, כי ל"ח שנה שהיו נזופים במדבר לא היה הדיבור מתיחס למשה (ירושלמי תענית ג, ד) — ואל תדמו כי המקדש והמשכן המה ענינים קדושים מעצמם, חלילה! השם יתברך שורה בתוך בניו,

וַיִּתֵּן אֶל-מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אָבֹן פְּתָבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים: לֵב אֵ וַיִּרְא הָעָם כִּי-בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֹדֶת מִן-הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם | עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה | מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יָדַענוּ מַה-הָיָה לוֹ: ב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן

"It is forbidden to depend entirely upon a human being; our absolute reliance must only be on God. The Jewish people had faith in Moshe, but not in God; they mistakenly thought that Moshe was the redeemer. Had they displayed complete faith in God, the sin would not have taken place. ('Chumash Mesoras HaRav', Vayikra, pp. 54-55).

ענין ענין לטקא — A he-goat for a sin-offering. The sin-offering of the people was a he-goat, while that of Aaron was a calf (v. 2). Targum Yonasan comments that Aaron's offering atoned for the sin of the Golden Calf, while that of the people atoned for the sale of Joseph. Those sins stemmed from different root causes, and the different animals required by the Torah were reflective of the character flaws that caused the sins and needed atonement. When the people demanded that Aaron build them a "god" to take the place of Moses, they suffered from excessive dependence on him. They thought that they could not endure without Moses or something to take his place - therefore, Aaron brought a calf, which always follows its mother submissively. When the brothers sold Joseph, however, they signified a rebellious instinct, for they refused to accept Jacob's choice of Joseph as the leader of the family. They behaved like a brazen goat, so that was the animal that atoned for their sin (R' Yosef Dov Soloveitchik).

The Rav

When one engages in repentance, it is not sufficient for the sinner to merely recognize that he has sinned. True repentance also requires recognition of the motive for the sin. The motives for the sale of Joseph and the worship of the Golden Calf were diametrically opposed, so each sin required its own atonement.

אֶל-אֱהָל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעָם וַיִּרְא כְבוֹד-יְהוָה אֶל-כָּל-הָעָם: שְׁלִישִׁי בַּיּוֹם וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַחֲלָבִים וַיִּרְא כָּל-הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם: י א וַיִּקְחוּ בְנֵי-אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מַחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם: ב וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם

ד) ותצא אש. רבי אליעזר אומר, לא ממו צי אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן. רבי ישמעאל אומר שמוי יין נכנסו למקדש, מדע שאסור מיתמן הואיר הנומרים שלא יכנסו שמוי יין למקדש. משל למך שהיה לו בן צים וכו' כדלמא ציקרל רעה:

סנהדרין נ"א / סנהדרין 52a

- 1) וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן אמר לו נדב לאביהוא אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור אמר להן הקב"ה הנראה מי קובר את היינו דאמרי אינשי נפשי גמלי סבי דטעיני משכי דהוגני מי אמר רב פפא

2)

ותצא איש מלפני ה' ותאכל אתם וימתו... וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהו מהלכין אחריהן, אמר לו נדב לאביהו אימתי ימותו שני הזקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור (סנהדרין נב). ותמוה, שני צדיקי הדור אלה, אשר התורה מעידה עליהם: „בקרובי אקדש“, ולפי המדרש מובא ברש"י, אמר משה לאהרן „רואה אני שהם גדולים ממני וממך“, הם יחטיאו את פיהם בדברי בלע כאלה? גם לשון „וכבר“ קצת מוקשה? — הענין הוא: נדב ואביהו היו קדושי עליון, „בקרבתם לפני ה' וימתו“, סיבת מיתתן היתה מרוב התקרבות, געושים וכיסופים אל ה'. ואיך הגיעו ביום אחד למדריגה הגבוהה ביותר? על זה אומרת הגמרא „וכבר היו נדב ואביהו מהלכין אחריהן“ מוזמן כבר הלכו אחרי דרכם של משה ואהרן, והשתדלו להשיג אותן המדריגות שהשיגו הם. כי אמרו: „מתי ימותו שני הזקנים הללו, הרי בזמן מן הזמנים תגיע שעתם להפטר מן העולם, ואז יוטל עלינו להנהיג את הדור, אם-כן עלינו להתכונן לאותה שעה, כדי שנמשיך להנהיג את הדור כמשה ואהרן. אולם הרחיקו לכת: כי לא קם כמשה, וימותו. הרב מאיר שפירא מלובלין